

พระครูธรรมจันทร์สุนทร (เอี่ยม) วัดโพนทอง

ประวัติ หลวงปู่เอี่ยม อุตตโม วัดโพนทอง (ลพบุรี)

พระครูธรรมจันทร์สุนทร หรือ หลวงปู่เอี่ยม อุตตโม วัดโพนทอง ตำบลเชียงงา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี อดีตพระภิกษุผู้ทรงวิทยาคุณแห่งลพบุรี มีลูกศิษย์มากมาย และเป็นพระอุปัชฌาย์ให้กับหลวงปู่สี ฉันทสิริ แห่ง วัดเขาถ้ำบุญนาค จ.นครสวรรค์ (อุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดบ้านเส้า อ.บ้านหมี่ ปี พ.ศ. 2431) หลวงปู่будดา ถวาทโร แห่ง วัดกลางชูศรี จ.สิงห์บุรี (อุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดเนินยาว อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี ปี พ.ศ. 2465) ยังเป็นอาจารย์ ขุนพันรักษ์ราชเดช มือปราบขมังเวท (ชาตะ พ.ศ. 2446 - มรณภาพ พ.ศ.2549) และ เสือฝ้าย ขุนโจรเมืองสุพรรณ (เกิดราว ปีพ.ศ. 2430 เสียชีวิต พ.ศ. 2490) ฯลฯ

บุตร ขุนพันรักษ์ ได้เล่าถึงชีวประวัติ ของพระอาจารย์ว่า

พระครูธรรมจันทร์สุนทร เป็นพระโอรสใน กรมพระราชบวรมหาเสนานุรักษ์ (วังหลัง) มีพระนามเดิมว่า หม่อมราชวงศ์เอี่ยม อิศรางกูร ณ อยุธยา ประสูติเมื่อวันพุธ แรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๕ ปีมะโรง (ไม่ทราบ พ.ศ.)

หลวงปู่สี ฉันทสิริ

หลวงปู่บุดดา ถาวโร

พล.ต.ต ขุนพันธุรักษราชเดชกับพ่อท่านคล้าย

เสือฝ้าย (คนซ้ายมือ)

พระครูธรรมจันทร์สุนทร

เมื่อท่านเจ้าคุณเติบโต ต่อมา กรมพระราชบวรมหาเสนานุรักษ์ (วังหลัง) บิดาท่านทิวงคตได้ไม่นาน พอดีกับพระชายาท่านเจ้าคุณเองก็ได้ถึงแก่อนิจกรรมลง ภายหลังจากที่ประสูติบุตรชาย ทำให้ท่านเจ้าคุณเกิดเบื่อหน่ายทางโลก จึงได้หันหน้าเข้าสู่พระธรรม อุปสมบท ณ วัดบวรนิเวศวิหาร (ไม่ทราบนามพระอุปัชฌาย์) ได้ฉายาว่า "อุตตโมภิกขุ" แล้วจำพรรษาอยู่ที่ วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร เรื่อยมา โดยมุ่งปฏิบัติธรรมตามกิจของสงฆ์อย่างเคร่งครัด สวดมนต์ฟังธรรม เรียนบาลี สันสกฤต และมคธ จนเชี่ยวชาญ อีกทั้งหมั่นเพียรเจริญภาวนา วิปัสสนาธุระ จนมีผู้เล่ากันว่าท่านเจ้าคุณเป็นพระภิกษุสำเร็จอภิญญาชั้นสูง

ต่อมาโยมมารดาได้ใช้คนมาส่งข่าวให้ทราบว่า บุตรชายของท่านเจ้าคุณ ที่กำลังหัดเดินเตาะแตะ เกิดป่วยเป็นโรคผิวหนังพุพอง ให้ท่านเจ้าคุณไปเยี่ยมอาการ พอท่านเจ้าคุณไปถึงเห็นอาการเข้า ก็ทราบด้วย ปุพเพนิวาสานุสติญาณ ญาณที่ทำให้ระลึกชาติได้ว่า โรคนี้เกิดจากกรรมเก่า ที่เด็กคนนี้ไปเผาถึง

ตายทั้งเป็นในอดีตชาติ คงไม่มีทางรักษาให้หายได้ จึงบอกแกโยมมารดาว่า “เด็กคนนี้ไม่รอด” โยมมารดาได้ฟังดังนั้นก็โกรธ หาวว่า พ่อตาย เมียตาย แล้วหนีไปบวชก็ไม่ว่า นี่ลูกป่วยให้มาดูกับมาแข่งให้เด็กตายด้วย

หลวงปู่เอี่ยม ไม่สามารถหาคำอธิบายให้โยมมารดาเข้าใจได้ จึงกลับไปวัดบวรนิเวศฯ เวลาผ่านไปไม่นาน บุตรชายของท่านฯ ก็ตายจริงๆ โยมมารดาของท่าน จึงมีความเศร้าโศกเสียใจ ในที่สุดก็ตรอมใจตายไปอีกคน เป็นอันว่าภาระทั้งหลายที่เป็นบ่วงคล้องคอ บัดนี้ได้หลุดสิ้นไปหมดทุกอย่างแล้ว เลยเกิดมีความคิด ที่จะออกเดินธุดงค์ไปในสถานที่ต่างๆ รวมทั้งไปนมัสการสังเวชนียสถานในเมืองพุทธคยา ประเทศอินเดียด้วย

คืนหนึ่งในระหว่างที่ หลวงปู่เอี่ยมได้เข้ามานอนสมาบัติ ก็ได้ทราบว่า พระชายาที่ล่องลับไปนานแล้วนั้น ได้ไปเกิดใหม่ที่จังหวัดนครสวรรค์ เด็บโตเป็นสาวจนแต่งงานมีสามีและบุตรชายคนหนึ่ง แต่ด้วยความผูกพันของบุตรที่มีมาแต่ชาติปางก่อน บุตรชายที่เสียชีวิตไป ก็ได้เกิดเป็นบุตรของนางอีกครั้งหนึ่ง ท่านเจ้าคุณคิดอยากจะไปโปรด ให้อดีตบุตรชายของท่านได้พ้นวิบากกรรม จึงได้ธุดงค์ไปจำพรรษาอยู่ที่วัดใกล้บ้านอดีตลูกเมียของท่านที่ไปเกิดใหม่ใน จังหวัดนครสวรรค์

วันหนึ่งหลังจากฉันเพลเสร็จเรียบร้อย มีหญิงชาวบ้านคนหนึ่ง พาลูกชายไว้ผมจุกมาหาท่าน ท่านเจ้าคุณได้ถามไปว่า “สีกา มีธุระอะไรหรือ”

สาวชาวบ้านคนนั้นบอกว่า “ผู้คนรำลือกันว่า พระเดชพระคุณท่าน ที่มาอยู่ในวัดนี้น่าเลื่อมใสศรัทธา จึงอยากพาลูกมากกราบไหว้เป็นสิริมงคล”

ท่านเจ้าคุณได้ให้อโวกาทอบรมสั่งสอนพอสมควรแก่เวลา นางก็กล่าวคำล่ำลาจะกลับบ้าน ปรากฏว่าเด็กชายผมจุกเกิดดีดิ่งไม่ยอมกลับ วิ่งเข้าไปกอดท่านฯแน่น ด้วยเกรงผู้เป็นแม่จะมาดึงตัวให้กลับ

“หนูไม่กลับ หนูจะอยู่กับพ่อ พ่อของหนูอยู่นี่” เสียงแจ้วๆของเด็กที่พูดออกไป ไม่มีใครจะรู้ความหมายดีไปกว่าท่านเจ้าคุณ

รูปปั้นพระครูธรรมจันทร์สุนทร

แม่ผู้เป็นแม่จะอ่อนวอนหรือบังคับอย่างไรเด็กคนนั้นก็ไมยอมกลับ จนกระทั่งท่านได้พูดตัดบทว่า “เออละ เมื่อเด็กมันหาเป็นพ่อก็พ่อ อาตมาจะขออุปการะ เด็กคนนี้ไว้เอง เอาไว้ที่วัดนี้แหละ ถ้าเกิดคิดถึงก็มาหาได้ทุกเวลา บ้านอยู่ใกล้แค่นี้เอง สีากกลับไปบ้าน พาพ่อของเด็กมาตกลงกันจะเอาอย่างไร ถ้ายอมให้เด็กอยู่กับอาตมา ก็ส่งเสียให้เล่าเรียนให้ถึงที่สุด เงินทองทรัพย์สมบัติส่วนตัวอาตมานั้นมี”

ตั้งแต่ หลวงปู่เอี่ยม ได้รับมรดกจากพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว (สมเด็จพระอนุชาธิราชในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชสมภพ 4 กันยายน พ.ศ. 2351 - สวรรคต 7 มกราคม พ.ศ. 2408) เป็นถนิมพิมพาภรณ์เครื่องถ้วยเบญจรงค์ต่างๆ ตลอดจนอัญมณีล้ำค่า ตั้งใจจะมอบให้เป็นสมบัติของเด็กคนนี้ตอนโตขึ้น เพราะไม่อยากยึดติด กับสิ่งเหล่านี้อีกต่อไป

หลังจากเด็กคนนั้นมาอยู่ที่วัด จนแม่ผู้บังเกิดเกล้าไม่ค่อยคิดถึงเท่าไร ส่วนผู้เป็นพ่อก็หมดหวัง จึงได้ให้บรรพชาเป็นสามเณรศึกษาเล่าเรียนทางธรรม พอโตเป็นหนุ่มก็ให้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ ท่านได้

พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว
ณ หน้าโรงละครแห่งชาติ เชียงสะพานพระปิ่นเกล้า กรุงเทพมหานคร

เลี้ยงดูเหมือนบุตรของท่านจริงๆ จนกระทั่งท่านเจ้าคุณย้ายมาอยู่ วัดโพนทอง ตำบลเชียงงา อำเภอ
บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

พระครูธรรมชั้นสังฆนทร หรือ ม.ร.ว.เอี่ยม วัดโพนทอง ลพบุรี บันทึกในจดหมายเหตุรายวันที่ สมเด็จพระ
พระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส วัดบวรนิเวศน์วิหาร ทรงเสด็จตรวจการณ์คณะสงฆ์ เมือง
ลพบุรี ความว่า

วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ.๒๔๕๗ เวลาบ่ายโมง พระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส เสด็จถึงวัด
โพนทอง มีพระสงฆ์และราษฎรมาคอยเฝ้ารับเสด็จ อยู่ที่วัดนี้เป็นจำนวนมาก ทรงพระราชดำเนิน

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก พระองค์ที่ 10 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

(12 เมษายน พ.ศ. 2403 - 2 สิงหาคม พ.ศ. 2464)

ทอดพระเนตรภูมิสถานของวัดนี้ แล้วเสด็จขึ้นประทับบนกุฏิที่ เจ้าอธิการเอี่ยม เจ้าอาวาสวัดนี้จัดไว้เป็นที่ประทับแรม เจ้าอธิการเอี่ยมเป็นเจ้าคณะหมวดตำบลนี้ เป็นผู้มีอธยาศัยกว้างขวาง ควบคุมชาวบ้านและชาวตลาดในตำบลนี้อยู่

วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๗ พระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสได้ประทานพัทธรามหาสมณุตมहाภิเชก และประทานตำแหน่งพระครูเจ้าคณะแขวงแต่ (พระอธิการเอี่ยม) ทรงออก

เหรียญพระครูธรรมจันทร์สุนทร รุ่นแรก ปี พ.ศ.๒๔๗๑

<http://www.amuletheritage.com/p-8.html>

พระมหาสมณศาสน์โปรดให้เจ้าอธิการเอี่ยม วัดโพนทอง เป็นพระครูเจ้าคณะแขวง อำเภอสระโบสถ์ ที่ พระครูธรรมจันทร์สุนทร อีกทั้งตรัสชมเชยพระครูเอี่ยม วัดโพนทอง ว่า เป็นผู้รักษาวัดดี ทั้งมีความสามัคคีกับชาวบ้านทั่วถึงควรเป็นแบบอย่างอันดี

วัดอุ้มงคลของท่าน ยุคแรกๆท่านไม่ค่อยสร้างวัดอุ้มงคลเท่าใดนัก ทราบเพียงจากคำบอกเล่าของชาวบ้านในสมัยนั้น พระครูธรรมจันทร์สุนทร (ม.ร.ว.เอี่ยม) ท่านได้นำเอา พระสมเด็จจวัดระฆัง จาก สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แห่งวัดระฆัง มาเก็บรักษาบรรจุกรุไว้ที่วัดโพนทอง อำเภอบ้านหมี่ ในสมัยที่ท่านได้สร้างวัดโพนทองขึ้นมา ก่อนปี พ.ศ.๒๔๓๗ ไว้เป็นจำนวนมาก

ต่อมา หลวงปู่เอี่ยม ท่านได้สร้างเหรียญที่ระลึก เหรียญรุ่นแรก เมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๑ เป็นเหรียญเสมารูปเหมือนหน้าตรงครึ่งองค์ ด้านบนเขียนว่า "ที่ระลึก" ด้านล่างเขียนว่า "ธรรมชั้น" ด้านหลังเป็นยันต์ห้า ตรงกลางเป็นยันต์เตชะวอณาโลม ด้านล่างระบุปี พ.ศ.๒๔๗๑

พระครูธรรมชั้นสุนทร องค์นี้ คนพื้นที่นับถือท่านมาก เรียกขานติดปากว่า "หลวงพ่อเฒ่า" สะท้อนความนับถืออย่างมากของชาวบ้าน เหรียญใดที่อยู่ในคอคนพื้นที่ ชาวบ้านต่างหวงแหนกันมาก ต่างก็มีประสบการณ์กันมากมาย นับไม่ถ้วน ถือเป็นเหรียญเก่าเมืองลพบุรีอีกเหรียญที่น่าสะสมเป็นอย่างยิ่ง

ที่มา : ตำนานเล่าขานพระผู้ทรงฌานอภิญญา ครูบาอาจารย์ผู้เรืองวิชาอาคม,

<https://th-th.facebook.com/Legendknowledge888/> , ประวัติน

หลวงปู่เอี่ยม วัดโพนทอง (ลพบุรี). โพสต์ 24 มกราคม ค.ศ. 2018.

ฐานข้อมูลท้องถิ่นภาคใต้-มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,

<https://clib.psu.ac.th/southerninfo/> , พลดำรวจตรีขุนพันธรักษ์ราชเดช

(Khunphanthraksrachdech), โพสต์ 23 เมษายน ค.ศ. 2018.

Khaosod, <https://www.khaosod.co.th/> , หลวงปู่สี ฉันทสิริ วัดเขาถ้ำบุญนาค,

โพสต์ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563.

ชำนาญ ไชยศรี, <http://www.suphan.biz/> , ตำนานเสือเมืองสุพรรณ, last modified:

11/06/20.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, <https://th.wikipedia.org/> , สมเด็จพระมหาสมณเจ้า

กรมพระยาวชิรญาณวโรรส, แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2564.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, <https://th.wikipedia.org/> , หลวงปู่สี ฉันทสิริ,

โพสต์แก้ไขล่าสุด 3 ตุลาคม พ.ศ. 2564.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, <https://th.wikipedia.org/> , ขุนพันธรักษ์ราชเดช

(บุตร พันธรักษ์), โพสต์แก้ไขล่าสุด 7 กันยายน พ.ศ. 2564.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, <https://th.wikipedia.org/> , พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้า

เจ้าอยู่หัว, โพสต์แก้ไขล่าสุด 31 ตุลาคม พ.ศ. 2564.

amuletheritage.com